

Gud skydde dig, Farväl.

270 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 4.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors 4 Juli 47.

Älskade goda Min!

10

Åter blott ett par ord med min öma helsning till Eder.

Klädningsstyget är det vackraste här fås. Lilla kolten är det bästa af allt och gör säkert goda lilla maken min lika mycken glädje som mig. Gråa tyget är för Calle med min hjertliga faderliga helsning och förmaning, att hans uppförande må göra mig glädje, då jag engång återvänder. Skorna äro troligen för stora, men de kunna lätt ändras.

Jag har åter goda vänner här, Fredrik Ehrström och Mag. Backman, hvilka både hjertligen helsa. Vi hafva i dag ätit middag tillsammans på Brunns huset. Båda Emmorna voro der med och en mängd gamla kamrater, hvilka, alla på proposition af Assessor Rabbe drucko Din skål. Femton gånger påminnte jag stora Emma, som var min granne, om Dig älskade min Goda, och tänkte mig, huru gladt förvånad Du skulle varit i den stora salongen, under den vackra musiken, bland det stora sällskapet af ungefär 200 personer och så många våra vänner.

20

Hos Tengströms var jag i går. Alla helsade Dig så hjertligt. Först vid Hösttermins slut *taar* Tengström afsked. Jag kommer derföre hit i vår, och då skolen I följa med båda.

I morgon bittida gå vi om bord på ångfartyget. För oss går nog allt väl. Gud gifve blott Er helsa och välgång.

30

Lef väl älskade min maka lilla. Kyss de våra från Din

egen Snellman.

271 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 8.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 8. Juli

40

Ömma Älskade Make!

Tack hulda för de kärleksfulla rader, du sende mig, det var så utmärkt roligt att få dem ty jag längtade med otålighet, det är ändå en stor tröst att få bref när man har ledsamt, och det får jag nu för första gången erfaras.

Ännu engång tack för alla kärleksfulla ord, jag måste gråta när jag fick dem och äfven nu kan jag ej afhålla mig derifrån, när jag tänker att vi äro så långt skilda ifrån hvarandra att jag ej engång får kyssa en het kyss på din panna. Skratta ej åt mig, utan tänk att jag skrifvit hvad jag känt fastän mina ord att utrycka känslan kanhända äro alldeles oriktiga, men du har ju öfverseende med dem, som du haft med mycket annat.

50

Låfva mig gode älskade att när du kommer hem, en timme om dagen